

Chiriaș

Camelia Florescu

la marginea acestei lacrimi
în care am locuit
în ultima vreme
cu chirie
nu mai este
niciun pic de aer

așa că ți-o dăruiesc ție
cel fără de nume
cel fără de chip
cel fără de aripi
cel fără de curaj

să vezi
cum este să te târăști
sub iarba cetăților
de șoapte nerostite,
să auzi cum
poticnirea cuvintelor nestrigate
acoperă palatinul simțirii
iar inima schioapătă
sub hemoragii
de promisiuni
ce înghit în sec